

XV.

Forslag til midlertidig Lov

om

Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

(Fremsat i Landstinget den 20. August 1920 af Indenrigsminister *Sigurd Berg*).

Skatteydere, der uden at have opgivet fast Bopæl i en Kommune i Skatteaaret 1920—21 tillige i en Del af Skatteaaret har haft fast Ophold i en anden Kommune og der er blevet ansat til en lavere personlig Kommuneskat for det paagældende Tidsrum, skal til den Kommune, hvori de er ansatte til det højeste Skattebidrag, svare Forskellen mellem det i de to Kommuner tilsammen udrede Skattebidrag og det Skattebeløb, som de vilde komme til at udrede, saafremt de alene havde haft Ophold i den Kommune, hvor det højeste Skattebidrag er paalignet dem.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Forslag svarer til den i § 12 i Lov Nr. 370 af 13. Juli 1918 om Stats- og kommunale Dyrtidsforanstaltninger indeholdte Bestemmelse om Forskelskat for Skatteaaret 1918—19, — for Købnavn og Frederiksberg eventuelt 1919—20 — hvilken Regel ifølge Lov Nr. 596 af 31. Oktober 1919 § 8 ogsaa er gældende for Skatteaaret 1919—20 — for København og Frederiksberg eventuelt 1920—21. Medens Dyrtidslovgivningens Bestemmelser om Skatteudskrivning (Lov Nr. 370 af 13. Juli 1918 §§ 8—14 jfr. Lov Nr. 596 af 31. Oktober 1919 § 8) iøvrigt ikke er foreslaaede forlængede for Skatteaaret 1920—21, har man ment, at nærværende Bestemmelse, der ikke særligt angaar Dækning af Dyrtidsudgifter, burde holdes i Kraft ogsaa for 1920—21, og at dette burde ske ved særlig Lov. Særlig skal man henvise til, at der —

da der ved Lov af 1. Marts 1920 § 10 er hjemlet Ret til i Skatteaaret 1920—21 at paaligne Fraflyttere Forskelskat — ogsaa synes Grund til at opretholde nærværende Lovbestemmelse, hvorved der paalægges Personer, der samtidig har Bopæl i to Kommuner, Forskelskat.

Med Hensyn til den København og Frederiksberg Kommuner for tidligere Skatteaar tillagte Særstilling (jfr. foran) bemærkes, at denne stod i Forbindelse med, at det efter Dyrtidslovgivningen var afhængigt af Kommunalbestyrelsernes Vedtagelse, om disse Kommuner vilde dække Dyrtidsudgifter ved Tillægsskatteudskrivning for samme eller for det efterfølgende Skatteaar; da Tillægsskatteudskrivningen er ophevet, har man anset det rettest at tilvejebringe en for alle Kommuner fælles og klar Hjemmel til Udskrivning af den heromhandlede Forskelskat.